

РЕШЕНИЕ

№ 4765

гр. София, 01.11.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в
публично заседание на 13.10.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Влатова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **6716** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 54 ал. 2 от ЗКИР.

Производството е образувано по жалба на П. К. К. от [населено място] срещу Заповед № РД – 09 – 206 от 17.06.2011г. на Кмета на СО – район „П.“, с която е отказано да се попълни кадастралната основа с имот проекто планоснимачен номер 355, к.л. 275, кв. 23, м. „Л. – зона Г“, [населено място].

В жалбата си жалбоподателят иска отмяна на оспорената заповед като незаконосъобразна, тъй като твърди, че административния орган неправилно е приложил материалния закон. Твърди, че в конкретния случай липсва спор за собственост, тъй като заинтересованата страна [фирма] не е представила доказателства за собственост, а само възражение. Твърди и че в тази връзка е иницирал производство по чл. 108 от ЗС. На второ място твърди незаконосъобразност на оспорената заповед поради допуснато съществено нарушение на административно производствените правила, а именно, че в случаите, когато е съставен акт за непълноти и грешки, за административния орган възниква задължението да издаде заповед за нанасяне в кадастъра на имота, а в конкретния случай такава заповед не е издадена. Исква оспорената заповед да бъде отменена и преписката да бъде върната на административния орган с указания за нанасяне на имота в кадастъра.

Ответникът Кметът на СО – район „П.“, чрез процесуалния си представител юрк. Г., изразява становище, че жалбата е неоснователна, а оспорената заповед – законосъобразна, тъй като в конкретния случай е налице индиция за спор за

собственост, като е без значение дали вече е образувано или не дело пред граждански съд. Твърди, че е достатъчен фактът по смисъла на чл. 53 от ЗКИР, че не е подписан актът за непълноти и грешки от заинтересованите страни, за това, че е налице спор за собственост. В тази връзка твърди, че оспорената заповед е законосъобразна и като такава иска същата да бъде оставена в сила, а жалбата отхвърлена. Претендира разноски.

Заинтересованите страни [фирма] и [фирма] не изпращат представители в открито съдебно заседание и не изразяват становище по жалбата.

Жалбата е подадена в срок във връзка с представени от процесуалния представител на жалбоподателя доказателства, от страна – заинтересована от оспорването на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното дотук съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Административният съд С. – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

Жалбоподателят в това производство е собственик по силата на представен по делото нотариален акт за собственост на недвижим имот по наследство на 1/8 идеална част от поземлен имот № 101978, к.л. 275 от помощния план изработен през 2004г., представляващ целия нива от 2,522 дка, находящ се в строителните граници на М., м. Седем могили. Нотариалният акт е издаден във връзка с решение № 23 – РЗ от 22.06.2010г. на ОСЗ – [община] искър.

Заинтересованата страна [фирма] е собственик по силата на представен по делото нотариален акт от 2008г. на недвижим имот, представляващ УПИ IV, кв. 23, м. „Л. – зона Г” по плана на [населено място]. Заинтересованата страна [фирма] е отбелязан в разписния списък като собственик също на УПИ IV, кв. 23, м. „Л. – зона Г”, [населено място], като обаче въпреки дадените указания от съда не е ангажирал доказателства за собственост на имота.

Със заявление вх. № АГ - 94 – 00 – 1673 от 27.09.2010г. от жалбоподателят в това производство са поискал да бъде изменен кадастралния план и да бъде отстранена допуснатата грешка в кадастралния план, като се нанесе имот № 101978, м. „Л. зона Г”. Към заявлението е представена и проекто скица за нанасяне на имот проекто пл. № 355, к.л. 275, кв. 23, м. „Л. – зона Г”, като на скицата е посочено че имот пл. № 355 е идентичен с имот № 101978 от помощния кадастрален план.

Във връзка с това заявление е съставен констативен акт за непълноти и грешки в кадастралния план без попълнен № от 14.01.2011г., като същият е подписан от заявителя – жалбоподател в това производство и длъжностното лице, което го е съставило. Актът не е подписан от заинтересованите страни в това производство [фирма] и [фирма]. До тях от ответника са изпратени покани съответно изх. № 94 – 00 – 1673/3 от 14.12.2010г. и изх. № 94 – 00 – 1673/3 от 14.12.2010г., с които са поканени да присъстват на място при съставянето на акта за непълноти и грешки. Във връзка с тези покани от заинтересованата страна [фирма] е постъпило възражение вх. № 94 – 00 – 1673/4 от 25.01.2011г., с което се изразява несъгласие с попълването на кадастралната основа с ПИ № 355, както и с което отказват да подпишат акта за непълноти и грешки.

Въз основа на горното е издадена заповед № РД – 09 – 206 от 17.06.2011г. на Кмета на СО – район „П.”, с която на основание чл. 53 ал. 2 от ЗКИР е отказано нанасянето на имот проекто пл. № 355, к.л. 275, кв. 23, м. „Л. – зона Г” в одобрения кадастрален план,

поради наличието на индиция за спор за материално право.

Между жалбоподателя в това производство и заинтересованата страна [фирма] има образувано дело за решаване на спора за материално право, като същото не е приключило.

Разгледана по същество настоящият състав намира, че жалбата е неоснователна, поради съображенията изложени по – долу.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия съобразно § 4 ал. 1 т. 2 от ЗКИР, при спазване на установената от закона форма и в съответствие с материално правни разпоредби. Настоящият състав намира, че оспорената заповед е издадена, без да са извършени съществени нарушения на административно производствените правила, по съображенията изложени по - долу.

При извършената служебна проверка на основание чл. 168 във връзка с чл. 146 от АПК съдът установи следното:

На първо място съгласно разпоредбата на § 4 ал. 1 т. 2 от ЗКИР (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2004 г.) до одобряването на кадастрална карта и кадастрални регистри, кадастралните планове и регистрите (разписните списъци) към тях, одобрени по реда на отменените Закон за единния кадастър на Н. република България и Закон за териториално и селищно устройство, се поддържат от общинската администрация, като в тях се отразяват всички настъпили изменения в недвижимите имоти, по ред, определен с наредбата по чл. 31; измененията се одобряват със заповед на кмета на общината, а за градовете с районно деление - на кмета на района. Видно от цитирания текст компетентният орган да нанесе поисканата промяна с нанасянето на новите имоти в съществуващия кадастрален план е кметът на общината, а в градовете с районно деление, какъвто е [населено място] – кметът на съответния район. В конкретния случай безспорно компетентен да издаде искания административен акт е кметът на СО – район „П.“.

На второ място неоснователно е възражението на жалбоподателите, че административният орган неправилно е приложил разпоредбите на закона и като е приел, че е налице спор за материално право, а именно спор за собственост, а такъв липсва. Това възражение е неоснователно, тъй като видно от събраните по делото доказателства спор за материално право съществува и той е между жалбоподателя и заинтересованата страна [фирма]. Това е така, тъй като видно от събраните по делото доказателства заинтересованата страна [фирма] е възразила срещу попълването на кадастралната основа с имот проекта пл. № 355, собственост на жалбоподателя, тъй като той частично попада върху неговия имот – УПИ IV, кв. 23, м. „Л. – зона Г“. В тази връзка и заинтересованата страна [фирма] изрично е отказала да подпише акта за непълноти и грешки.

На трето място неоснователно е възражението на жалбоподателя, че в случаите когато е съставен акт за непълноти и грешки за административния орган възниква задължението да издаде заповед за попълването на кадастъра с имота, а такава в конкретния случай не е издадена. Това възражение е неоснователно, тъй като разпоредбата на чл. 53 ал. 2 от ЗКИР предвижда, че отстраняването на непълноти и грешки, когато са свързани със спор за материално право, какъвто безспорно е

настоящият случай, става само и единствено след разрешаването на спора по съдебен ред с влязло в сила решение. От тълкуването на тази разпоредба е видно, че каквито и да било действия по нанасянето могат да се извършват едва след разрешаването на спора. В този случай – при констатиран спор за собственост - единствената законово предвидена възможност за административния орган е да постанови отказ за исканото нанасяне, а не както твърди жалбоподателя да постанови нанасяне. В този случай – при наличие на спор за собственост – съгласно разпоредбите на чл. 53 ал. 3 от ЗКИР и особено на чл. 62 ал. 3, изр. последно от Наредба № 3 от 2005г. административният орган е длъжен да постанови отказ, каквото е и направил в конкретния случай с оспорената заповед.

На последно място за пълнота на изложението настоящият състав намира, че следва да отбележи, че след разрешаване на спора за материално право по съответния ред с влязло в сила решение, ще възникне възможността и правото в случай на съответно решение, поисканото нанасяне да бъде осъществено.

Във връзка с изложеното по – горе настоящият състав намира, че оспорената в това производство Заповед № РД – 09 – 206 от 17.06.2011г. на Кмета на СО – район „П.“, е законосъобразна, издадена от компетентен орган в рамките на правомощията му, без да са извършени съществени нарушения на административно производствените правила и при правилното приложение на материално правните норми и в тази връзка следва да бъде оставена в сила, а жалбата отхвърлена.

По искането за присъждане на разноски от страна на ответника, съдът намира за основателно същото и на основание чл. 143 ал. 4 от АПК следва да бъде уважено.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. К. К. от [населено място] срещу Заповед № РД – 09 – 206 от 17.06.2011г. на Кмета на СО – район „П.“, с която е отказано да се попълни кадастралната основа с имот проекто планоснимачен номер 355, к.л. 275, кв. 23, м. „Л. – зона Г“, [населено място].

ОСЪЖДА П. К. К. от [населено място] да заплати на СО – район „П.“ сумата от 150 (сто и петдесет) лева, представляващи разноски за тази инстанция.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

